Pregaria.cat

Entrada

Veure el món amb els ulls del pobre

La lectura de l'evangeli ens ha colpejat a tots. Hi ha un silenci intens de meditació i pregària. La Maria Dolors a poc a poc ens diu: "jo ara recordo una expressió que ens pot ajudar a viure aquestes paraules de Jesús. Fer l'exercici de veure i mirar el món amb els ulls del pobre".

Com veu el món aquell pare de família que porta més d'un any a l'atur i se sent deprimit i marginat ? Li costa cada dia una mica mes fins i tot sortir al carrer.

Com veu el món aquella dona que viu en una residència i es visitada només tres o quatre cops a l'any pels seus nets i nebots ? Li costa cada dia més parlar de la seva família a les companyes de taula.

Com veu el món l'home que cada dia a la mateixa hora surt al nostre carrer i va caminant fins a la plaça, dret, encarcarat, amb un bastó a la mà i sense dir res a ningú ? Des de que va tenir l'embòlia fins li costa dir " bon dia ".

Com veu el món aquell noi que porta ja tres anys a la presó, i que una nit boja, mig drogat, va clavar dues punyalades a aquell desconegut "buscaraons" ? No vol ni pensar què pot fer quan un dia torni al seu barri.

Com veu el món l'immigrant que l'han retingut fa una setmana i demà el fan tornar al seu país en un vol regula ? El que més li dol seran els comentaris dels seus quan el vegin.

Com veu el món aquella que està esperant que algun cotxe dels que passen per la carretera la pari i la porti a un hotel? Mai voldrà que el seu fill arribi a saber com es guanya la vida.

Com veuen el món.... els malalts, els esclavitzats, els nens soldats, els esgarrats, les dones maltractades, els sense sostre.....

Estem sempre centrats en nosaltres mateixos, i ja comença a ser hora de situar-nos en el lloc dels pobres. Intentem mirar el món des de la seva situació. No d'altra forma va mirar al Bon Samarità de la paràbola a aquell home destrossat que era al camí.

Parábola del bon samarità (Lc 10, 25-37)

Jesús Renau sj.